

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 5. julij 2017
(OR. en)**

**2012/0193 (COD)
LEX 1745**

PE-CONS 32/17

**DROIPEN 88
JAI 612
GAF 31
FIN 389
CADREFIN 74
FISC 145
CODEC 1084**

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O BOJU PROTI GOLJUFIJAM, KI
ŠKODIJO FINANČNIM INTERESOM UNIJE, Z UPORABO KAZENSKEGA PRAVA**

Direktiva (EU) 2017/... Evropskega parlamenta in Sveta

z dne 5. julija 2017

**o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije,
z uporabo kazenskega prava**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 391, 18.12.2012, str. 134.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 25. aprila 2017 (UL C 184, 9.6.2017, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaščita finančnih interesov Unije se ne nanaša samo na upravljanje proračunskih sredstev, temveč na vse ukrepe, ki negativno vplivajo ali ki bi lahko negativno vplivali na sredstva Unije in sredstva držav članic, kolikor ti ukrepi zadevajo politike Unije.

- (2) Konvencija, pripravljena na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995¹ ter njeni protokoli z dne 27. septembra 1996², 29. novembra 1996³ in 19. junija 1997⁴ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) določajo minimalna pravila za opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije. Države članice so pripravile Konvencijo, v kateri je ugotovljeno, da goljufije, ki škodijo prihodkom in odhodkom Unije, v številnih primerih niso omejene na eno samo državo in da jih pogosto storijo organizirane kriminalne združbe. Na podlagi tega je bilo v Konvenciji že ugotovljeno, da zaščita finančnih interesov Unije terja kazenski pregon goljufivega ravnanja, ki škodi navedenim interesom. Istočasno je bila sprejeta Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95⁵. Navedena uredba določa splošna pravila za enotne preglede ter upravne ukrepe in kazni v zvezi z nepravilnostmi, ki se nanašajo na pravo Unije, obenem pa navaja sektorska pravila na tem področju, goljufiva dejanja, kot so opredeljena v Konvenciji, ter uporabo kazenskega prava in kazenskih postopkov držav članic.

¹ UL C 316, 27.11.1995, str. 48.

² UL C 313, 23.10.1996, str. 1.

³ UL C 151, 20.5.1997, str. 1.

⁴ UL C 221, 19.7.1997, str. 11.

⁵ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

- (3) V zvezi s politiko Unije na področju zaščite finančnih interesov Unije so bili že sprejeti ukrepi za harmonizacijo, kot je Uredba (ES, Euratom) št. 2988/95. Za zagotovitev izvajanja politike Unije na tem področju je za najhujše vrste goljufijam sorodnih ravnanj na tem področju bistvenega pomena nadaljnje približevanje kazenskega prava posameznih držav članic z dopolnjevanjem upravno- in civilnopravne zaščite finančnih interesov Unije, pri čemer bi se bilo treba izogibati neskladnostim znotraj teh pravnih področij in med njimi.

- (4) Zaščita finančnih interesov Unije zahteva enotno opredelitev goljufije, ki spada na področje uporabe te direktive, ki bi morala zajemati goljufivo ravnanje v škodo prihodkov, odhodkov in sredstev splošnega proračuna Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: proračun Unije), vključno s finančnimi posli, kot sta najemanje in dajanje posojil. Pojem hudih kaznivih dejanj zoper skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV), vzpostavljen z Direktivo Sveta 2006/112/ES¹ (v nadaljnjem besedilu: skupni sistem DDV), zadeva najhujše oblike goljufij na področju DDV, zlasti davčni vrtiljak, goljufije na področju DDV z neplačujočimi gospodarskimi subjekti in goljufije na področju DDV, storjene v sklopu hudodelskih združb, ki resno ogrožajo skupni sistem DDV, s tem pa proračun Unije. Kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV bi morala veljati za huda kazniva dejanja, kadar zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic in izhajajo iz sistema goljufije, pri čemer se ta kazniva dejanja storijo na strukturiran način in z namenom pridobitve neupravičene prednosti prek skupnega sistema DDV, skupna škoda, povzročena s kaznivimi dejanji, pa znaša vsaj 10 000 000 EUR. Pojem „skupna škoda“ se nanaša na ocenjeno škodo, ki je posledica celotnega sistema goljufije in ki nastane tako finančnim interesom zadevnih držav članic kot Uniji, brez obresti in kazni. Ta direktiva naj bi prispevala k prizadevanjem za boj proti tovrstnim kriminalnim pojavom.

¹ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (5) Pri izvrševanju proračuna Unije na podlagi deljenega ali posrednega upravljanja lahko Komisija naloge izvrševanja proračuna prenese na države članice ali pa jih poveri organom, uradom ali agencijam, ustanovljenim na podlagi Pogodb, oziroma drugim subjektom ali osebam. V primeru deljenega ali posrednega upravljanja bi morali biti finančni interesi Unije deležni enake ravni zaščite kot pri neposrednem upravljanju s strani Komisije.
- (6) V tej direktivi so odhodki, povezani z javnim naročanjem, vsi odhodki, ki zadevajo javna naročila, kot so določena v členu 101(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (7) Za pranje denarja, ki zadeva premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki jih zajema ta direktiva, se v celoti uporablja pravo Unije s področja pranja denarja. S sklicevanjem na navedeno pravo bi morali zagotoviti, da sankcije, ki jih uvaja ta direktiva, veljajo za vse hujše primere kaznivih dejanj zoper finančne interese Unije.
- (8) Korupcija pomeni še posebej resno grožnjo finančnim interesom Unije in je v številnih primerih lahko povezana tudi z goljufivim ravnanjem. Ker je dolžnost vseh javnih uslužbencev, da so pri presojanju ali izvajanju diskrecijske pravice nepristranski, bi moralo biti v opredelitev korupcije – ne glede na pravo ali predpise, ki se uporabljajo v državi posameznega javnega uslužbenca ali v zadevni mednarodni organizaciji – zajeto tudi dajanje podkupnin z namenom vplivanja na presojo javnega uslužbenca ali na izvajanje njegove diskrecijske pravice ter jemanje takih podkupnin.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (9) Na finančne interese Unije lahko negativno vplivajo nekatere vrste ravnanja javnega uslužbenca, ki mu je kot pristojnemu ali kot nadzorniku poverjeno upravljanje sredstev, pri čemer je cilj teh vrst ravnanja poneverba sredstev, v nasprotju s predvidenim namenom in so z njim oškodovani finančni interesi Unije. Zato je treba natančno opredeliti kazniva dejanja, ki zajemajo takšno ravnanje.
- (10) Glede kaznivih dejanj pasivne korupcije in poneverbe je treba vključiti takšno opredelitev javnih uslužbencev, ki bo zajemala vse zadevne uradnike, ne glede na to, ali imajo uradni položaj v Uniji, v državah članicah ali v tretjih državah. Zasebniki so vse bolj dejavno vključeni v upravljanje sredstev Unije. Da bi sredstva Unije ustrezno zaščitili pred korupcijo in poneverbo, mora opredelitev pojma „javni uslužbenec“ zajemati osebe, ki sicer nimajo uradnega položaja, a jim je bila na podoben način zaupana javna funkcija v zvezi s sredstvi Unije in to funkcijo opravljajo, na primer pogodbeni izvajalci, vključeni v upravljanje takšnih sredstev.
- (11) Kar zadeva kazniva dejanja, določena v tej direktivi, se mora koncept namena nanašati na vse elemente, ki tvorijo navedena kazniva dejanja. Naklepna narava dejanja ali opustitve dejanja se lahko ugotovi na podlagi objektivnih stvarnih okoliščin. Kazniva dejanja, pri katerih ni potreben naklep, niso zajeta v tej direktivi.

- (12) Ta direktiva v primerih, ko se po nacionalnem pravu naklep domneva, državam članicam ne nalaga, da za storitev kaznivih dejanj, ki niso huda kazniva dejanja, predpišejo sankcijo zapora.
- (13) Nekatera kazniva dejanja zoper finančne interese Unije so v praksi pogosto tesno povezana s kaznivimi dejanji, ki so zajeta v členu 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske Unije (PDEU) in v zakonodajnih aktih Unije, sprejetih na podlagi navedene določbe. Zato bi bilo treba pri oblikovanju določb te direktive zagotoviti usklajenost med navedenimi zakonodajnimi akti in to direktivo.
- (14) Kolikor so finančni interesi Unije lahko oškodovani ali ogroženi zaradi ravnanja, ki ga je mogoče pripisati pravnim osebam, bi morale biti pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, ki so opredeljena v tej direktivi in ki so storjena v njihovem imenu.
- (15) Da bi po vsej Uniji zagotovili enakovredno zaščito finančnih interesov Unije z ukrepi, ki bi morali delovati odvračilno, bi države članice morale določiti seznam in razpon sankcij za storitev kaznivih dejanj, opredeljenih v tej direktivi. Razpon sankcij ne bi smel presehati tistega, kar je sorazmerno za kazniva dejanja.
- (16) Ker ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice za kazniva dejanja, ki škodujejo finančnim interesom Unije, sprejmejo ali ohranijo tudi strožja pravila.

- (17) Ta direktiva ne vpliva na pravilno in učinkovito uporabo disciplinskih ukrepov ali sankcij, ki niso kazenske sankcije. Sankcije, ki jih ni mogoče enačiti s kazenskimi sankcijami in ki so bile zadevni osebi izrečene za isto ravnanje, se lahko upoštevajo pri izrekanju sankcij tej osebi za kaznivo dejanje, opredeljeno v tej direktivi. Glede drugih sankcij bi bilo treba v celoti spoštovati načelo prepovedi ponovnega sojenja ali kaznovanja za isto kaznivo dejanje (*ne bis in idem*). Ta direktiva ne določa kaznivosti ravnanja, za katero niso predpisane tudi disciplinske sankcije ali drugi ukrepi v zvezi s kršitvijo uradnih dolžnosti, kadar se take disciplinske sankcije ali drugi ukrepi lahko uporabijo za zadevne osebe.

- (18) V okviru sankcij za fizične osebe bi morala biti v nekaterih primerih najvišja predpisana sankcija najmanj štiri leta zapora. To bi moralo zajemati vsaj primere, pri katerih je povzročena znatna škoda ali pridobljena znatna korist, pri čemer bi morala škoda ali korist šteti za znatno, če presega 100 000 EUR. Kadar pravo države članice ne določa izrecnega praga za znatno škodo ali znatno korist, ki bi bil podlaga za najvišjo predpisano sankcijo, bi morala država članica zagotoviti, da njena sodišča pri določanju sankcij za kazniva dejanja goljufije in druga kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, upoštevajo višino škode ali koristi. Ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da bi določale druge elemente, na podlagi katerih lahko kaznivo dejanje velja za hudo kaznivo dejanje, na primer kadar je škoda ali prednost potencialna, vendar zelo velika. Vendar pa bi za kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV prag, nad katerim bi morala škoda ali korist šteti za znatno, v skladu s to direktivo moral znašati 10 000 000 EUR. Uvedba minimalnih ravni najvišjih predpisanih sankcij zapora je nujna za zagotovitev enakovredne zaščite finančnih interesov Unije po vsej Uniji. Sankcije naj bi imele močan odvračilni učinek na potencialne storilce, z učinkom po vsej Uniji.

- (19) Države članice bi morale zagotoviti, da dejstvo, da kaznivo dejanje stori hudodelska združba, kot je opredeljena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ¹, šteje za obteževalno okoliščino v skladu z veljavnimi pravili, določenimi v njihovih pravnih sistemih. Zagotoviti bi morale, da imajo sodniki možnost, da to obteževalno okoliščino upoštevajo pri izrekanju sankcij storilcem kaznivih dejanj, čeprav sodniki niso zavezani upoštevati te obteževalne okoliščine pri izrekanju sankcije. Države članice niso zavezane določiti te obteževalne okoliščine, če so kazniva dejanja, kot so opredeljena v Okvirnem sklepu 2008/841/PNZ, v nacionalnem pravu opredeljena kot ločena kazniva dejanja, ki lahko privedejo do strožjih sankcij.
- (20) Predvsem glede na mobilnost storilcev in premoženjskih koristi, ki izvirajo iz protipravnih ravnanj v škodo finančnih interesov Unije, ter zaradi zapletenih čezmejnih preiskav, ki so posledica tega, bi se morala vsaka država članica izreči za pristojno, da bi lahko ukrepala proti tem ravnanjem. Vsaka država članica bi morala zagotoviti, da v njeno pristojnost spadajo kazniva dejanja, ki so storjena z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij z dostopom z njenega ozemlja.

¹ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (21) Glede na možnost, da je za čezmejna kazniva dejanja, ki spadajo v področje uporabe te direktive, pristojnih več sodišč, bi morale države članice zagotoviti, da se pri uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive v celoti spoštuje načelo *ne bis in idem*.
- (22) Države članice bi morale določiti pravila o zastaralnih rokih, ki so potrebna, da lahko ukrepajo zoper protipravna ravnanja v škodo finančnih interesov Unije. Pri kaznivih dejanjih, ki se kaznujejo z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, bi moral biti zastaralni rok najmanj pet let od storitve kaznivega dejanja. To ne bi smelo posegati v države članice, ki nimajo zastaralnih rokov za preiskavo, kazenski pregon in izvrševanje kazni.

- (23) Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah ter druga pravila na podlagi prava Unije, zlasti Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹, je treba sprejeti ustrezne določbe za sodelovanje, da se zagotovi učinkovito ukrepanje proti kaznivim dejanjem, opredeljenim v tej direktivi, ki škodijo finančnim interesom Unije, vključno z izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo ter tehnično in operativno pomočjo Komisije pristojnim nacionalnim organom, ki jo morebiti potrebujejo zaradi lažjega usklajevanja svojih preiskav. Takšna pomoč ne bi smela pomeniti, da Komisija lahko sodeluje v postopkih preiskav ali kazenskega pregona, ki jih v zvezi s posameznimi kazenskimi zadevami izvajajo nacionalni organi. Računsko sodišče in revizorji, pristojni za revizije proračunov institucij, organov, uradov in agencij Unije, bi morali Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF) in drugim pristojnim organom razkriti vsa dejstva, ki bi jih na podlagi te direktive lahko opredelili kot kazniva dejanja, države članice pa bi morale zagotoviti, da v skladu s členom 8 Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 enako storijo tudi nacionalni revizijski organi v smislu člena 59 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

- (24) Komisija bi Evropskemu parlamentu in Svetu morala poročati o ukrepih, ki jih države članice sprejmejo za uskladitev s to direktivo. Poročilu so lahko po potrebi priloženi predlogi, da se upoštevajo morebitni premiki, zlasti glede financiranja proračuna Unije.
- (25) Ta direktiva bi morala za države članice, za katere je zavezujoča, nadomestiti Konvencijo.
- (26) Pri uporabi točke (d) člena 3(4) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta¹ bi bilo treba sklicevanje na težje goljufije, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot so opredeljene v členu 1(1) in členu 2(1) Konvencije, razumeti kot goljufije, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot so opredeljene v členu 3 in členu 7(3) te direktive ali, kar zadeva kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV, kot so opredeljena v členu 2(2) te direktive.

¹ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (27) Pravilno izvajanje te direktive v državah članicah vključuje obdelavo osebnih podatkov s strani pristojnih nacionalnih organov ter izmenjavo teh podatkov med državami članicami na eni strani in pristojnimi organi Unije na drugi strani. Obdelava osebnih podatkov na nacionalni ravni med pristojnimi nacionalnimi organi bi morala biti urejena s pravnim redom Unije. Izmenjava osebnih podatkov med državami članicami bi morala potekati v skladu z Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Institucije, organi, uradi in agencije Unije bi morali pri obdelavi osebnih podatkov uporabljati Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta² ali, kadar je potrebno, druge pravne akte Unije, ki urejajo obdelavo osebnih podatkov s strani teh organov, uradov in agencij, kakor tudi veljavna pravila glede zaupnosti sodnih preiskav.

¹ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

² Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (28) Odvračilni učinek, ki naj bi bil dosežen z uporabo kazenskopravnih sankcij, terja v zvezi s temeljnimi pravicami posebno previdnost. Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), predvsem pravico do svobode in varnosti, varstvo osebnih podatkov, svobodo izbire poklica in pravico do dela, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, pa tudi načelo *ne bis in idem*. Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel in jo je treba temu ustrezno izvajati.
- (29) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi bi brez poseganja v zadevna sektorska pravila Unije o finančnih popravkih in izterjavi nepravilno porabljenih zneskov zagotovile takojšnjo izterjavo takšnih zneskov in njihov prenos v proračun Unije.
- (30) Upravni ukrepi in kazni imajo pomembno vlogo pri zaščiti finančnih interesov Unije. Ta direktiva držav članic ne izvzema iz obveznosti uporabe in izvajanja upravnih ukrepov in kazni Unije v smislu členov 4 in 5 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95.

- (31) Ta direktiva bi morala države članice obvezati, da v svojem nacionalnem pravu predpišejo kazenske sankcije za goljufije in goljufijam sorodna kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije in za katera se uporablja ta direktiva. Ta direktiva ne bi smela ustvarjati obveznosti v zvezi z uporabo takšnih sankcij ali kakršnega koli drugega razpoložljivega sistema preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja kaznivih dejanj v posameznih primerih. Načeloma lahko države članice na področju, ki ga ureja ta direktiva, še naprej vzporedno uporabljajo upravne ukrepe in kazni. Države članice pa bi morale pri uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive zagotoviti, da se z izrekanjem kazenskih sankcij za kazniva dejanja v skladu s to direktivo ter upravnih ukrepov in kazni ne krši Listina.
- (32) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pristojnost držav članic, da po lastni presoji strukturirajo in organizirajo svoje davčne uprave, zato da zagotovijo pravilno določanje, odmero in pobiranje davka na dodano vrednost ter učinkovito uporabo prava o DDV.

- (33) Ta direktiva se uporablja brez poseganja v določbe o odvzemu imunitet, ki jih vsebujejo PDEU, Protokol št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije in Protokol št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki sta priložena PDEU in Pogodbi o Evropski uniji (PEU), ter besedila za njihovo izvajanje, ali podobne določbe nacionalnega prava. Pri prenosu te direktive v nacionalno pravo ter uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive so ti privilegiji in imunitete, vključno s spoštovanjem svobode mandata članov, v celoti upoštevani.
- (34) Ta direktiva ne posega v splošna pravila in načela nacionalnega kazenskega prava o izrekanju in izvrševanju kazenskih sankcij v skladu z dejanskimi okoliščinami vsakega posameznega primera.
- (35) Ker cilja te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (36) V skladu s členom 3 in členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (37) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (38) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (39) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim računskim sodiščem, ki je podalo mnenje¹ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹ UL C 383, 12.12.2012, str. 1.

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, OPREDELITEV POJMOV IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila za opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju boja proti goljufijam in drugim protipravnim ravnanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, z namenom prispevati k močnejši zaščiti pred kaznivimi dejanji, ki škodijo tem finančnim interesom, v skladu s pravnim redom Unije na tem področju.

Člen 2

Opredelitev pojmov in področje uporabe

1. V tej direktivi se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:
 - (a) „finančni interesi Unije“ pomeni vse prihodke, odhodke in sredstva, zajete, pridobljene ali dolgovane v okviru:
 - (i) proračuna Unije;

(ii) proračunov institucij, organov, uradov in agencij Unije, ustanovljenih na podlagi Pogodb, ali proračunov, ki jih te institucije, organi, uradi in agencije neposredno ali posredno upravljajo in spremljajo.

(b) „pravna oseba“ pomeni subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, in mednarodnih javnih organizacij.

2. Kar zadeva prihodke od lastnih sredstev iz naslova DDV, se ta direktiva uporablja le v primeru hudih kaznivih dejanj zoper skupni sistem DDV. V tej direktivi veljajo kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV za huda kazniva dejanja, kadar naklepna dejanja ali opustitve dejanj, opredeljeni v točki (d) člena 3(2), zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic Unije in skupna škoda znaša vsaj 10 000 000 EUR.

3. Ta direktiva ne vpliva na strukturo in delovanje davčnih uprav držav članic.

NASLOV II
KAZNIVA DEJANJA
NA PODROČJU GOLJUFIJ,
KI ŠKODIJO FINANČNIM INTERESOM UNIJE

Člen 3

Goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije, opredeljena kot kaznivo dejanje, če je storjena naklepno.
2. V tej direktivi „goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije“ pomeni:
 - (a) glede odhodkov, ki niso povezani z javnim naročanjem, vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
 - (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, kar ima za posledico poneverbo ali nezakonito zadrževanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu;

- (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom, ali
 - (iii) uporabo takšnih sredstev za namene, ki so drugačni od namenov, za katere so bila sredstva prvotno odobrena;
- (b) glede odhodkov, povezanih z javnim naročanjem, vsaj takrat, ko je dejanje storjeno ali opuščeno, da bi storilec ali druga oseba pridobila protipravno premoženjsko korist in s tem škodovala finančnim interesom Unije, vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
- (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, kar ima za posledico poneverbo ali nezakonito zadrževanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu;
 - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom, ali
 - (iii) uporabo takšnih sredstev za namene, ki so drugačni od namenov, za katere so bila sredstva prvotno odobrena, pri čemer to škodi finančnim interesom Unije;

- (c) glede prihodkov, ki niso prihodki od lastnih sredstev iz naslova DDV iz točke (d), vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
 - (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, ki ima za posledico nezakonito zmanjšanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu;
 - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom ali
 - (iii) zlorabo zakonito pridobljene koristi, z enakim učinkom;

- (d) glede prihodkov od lastnih sredstev iz naslova DDV vsako dejanje ali opustitev dejanja v okviru čezmejnih sistemov goljufij v zvezi z:
 - (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, povezanih z DDV, kar ima za posledico zmanjšanje sredstev v proračunu Unije;
 - (ii) nerazkritjem informacij, povezanih z DDV, ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom ali
 - (iii) predložitvijo pravih izjav, povezanih z DDV, z namenom goljufivega prikrivanja neplačevanja ali neupravičene pridobitve pravice do vračila DDV.

Člen 4

Druga kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je pranje denarja, kot je opisano v členu 1(3) Direktive (EU) 2015/849, ki zadeva premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki so zajeta v tej direktivi, opredeljeno kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da sta pasivna in aktivna korupcija, če sta storjeni namerno, opredeljeni kot kaznivi dejanji.
 - (a) V tej direktivi „pasivna korupcija“ pomeni dejanje javnega uslužbenca, ki neposredno ali prek posrednika zahteva ali sprejme kakršno koli korist zase ali za tretjo osebo ali sprejme obljubo take koristi, v zameno za opravo dejanja ali opustitev dejanja v skladu s svojo delovno obveznostjo ali izvajanje svojih nalog na način, ki škoduje ali bi lahko škodoval finančnim interesom Unije.
 - (b) V tej direktivi „aktivna korupcija“ pomeni dejanje katere koli osebe, ki javnemu uslužbencu neposredno ali prek posrednika obljubi, ponudi ali da kakršno koli korist, in sicer za tega uslužbenca ali za tretjo osebo, v zameno za opravo dejanja ali opustitev dejanja v skladu s svojo delovno obveznostjo ali izvajanje svojih nalog na način, ki škoduje ali bi lahko škodoval finančnim interesom Unije.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je poneverba, če je storjena naklepno, opredeljena kot kaznivo dejanje.

V tej direktivi „poneverba“ pomeni dejanje javnega uslužbenca, ki mu je neposredno ali posredno poverjeno upravljanje sredstev, s katerim zadevni uslužbenec ta sredstva nameni ali izplača oziroma si jih prilasti ali jih uporabi v nasprotju s predvidenim namenom, s čimer škodi finančnim interesom Unije.

4. V tej direktivi „javni uslužbenec“ pomeni:

(a) uradnik Unije ali nacionalni uradnik, vključno z nacionalnimi uradniki druge države članice in nacionalnimi uradniki tretje države;

(i) „uradnik Unije“ pomeni osebo, ki:

- je uradnik ali drug pogodbeno zaposleni uslužbenec Unije v smislu Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, določenih v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68¹ (v nadaljnjem besedilu: Kadrovski predpisi), ali
- jo država članica ali pa javni ali zasebni organ napoti v Unijo in ki opravlja naloge, enakovredne tistim, ki jih opravljajo uradniki ali drugi uslužbenci Unije.

¹ UL L 56, 4.3.1968, str. 1.

Brez poseganja v določbe o privilegijih in imunitetah iz protokolov št. 3 in št. 7, so člani institucij, organov, uradov in agencij Unije, ustanovljenih v skladu s Pogodbama, ter osebje takšnih organov izenačeni z uradniki Unije, če se zanje ne uporabljajo Kadrovske predpisi;

- (ii) „nacionalni uradnik“ se razume v smislu pojma „uradnik“ ali „javni uslužbenec“, kot je opredeljen v nacionalnem pravu države članice ali tretje države, kjer ta uradnik ali uslužbenec opravlja svoje naloge.

Vendar pri postopkih, v katerih je udeležen uradnik države članice ali nacionalni uradnik iz tretje države in ki jih sproži druga država članica, slednja ni dolžna uporabljati opredelitve pojma „nacionalni uradnik“, razen če je opredelitev združljiva z njenim nacionalnim pravom.

Izraz „nacionalni uradnik“ vključuje vse osebe z izvršilno, upravno ali sodniško funkcijo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Vsaka oseba, ki opravlja zakonodajno funkcijo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, je izenačena z nacionalnim uradnikom;

- (b) vsako drugo osebo, ki ji je v državah članicah ali tretjih državah zaupana javna funkcija upravljanja finančnih interesov Unije ali sprejemanja odločitev v zvezi s temi interesi in ki to funkcijo opravlja.

NASLOV III
SPLOŠNE DOLOČBE
V ZVEZI Z GOLJUFIJAMI IN DRUGIMI KAZNIVIMI DEJANJI,
KI ŠKODIJO FINANČNIM INTERESOM UNIJE

Člen 5

Napeljevanje, pomoč in poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se napeljevanje h kaznivim dejanjem iz členov 3 in 4 oziroma pomoč pri storitvi teh dejanj kaznuje kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se poskus storitve katerega koli kaznivega dejanja iz člena 3 in člena 4(3) kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne za kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi samostojno bodisi kot del organa pravne osebe in ki ima v pravni osebi vodilni položaj, in sicer na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pooblastila za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
 - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.
2. Države članice obenem sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne, kadar oseba iz odstavka 1 tega člena ni opravila nadzora ali kontrole, kar je omogočilo, da je v korist navedene pravne osebe njej podrejena oseba storila katero koli kaznivo dejanje iz členov 3, 4 ali 5.
3. Kazenska odgovornost pravnih oseb na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena ne izključuje možnosti kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki so storile kazniva dejanja iz členov 3 in 4 ali ki so kazensko odgovorne na podlagi člena 5.

Člen 7

Sankcije v zvezi s fizičnimi osebami

1. Države članice v zvezi s fizičnimi osebami zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z zaporom kot najvišjo predpisano sankcijo.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, če je s temi kaznivimi dejanji povzročena znatna škoda ali znatna korist.

Škoda ali korist, ki je povzročena s kaznivimi dejanji iz točk (a), (b) in (c) člena 3(2) ter iz člena 4, šteje za znatno, če škoda ali korist presega vrednost 100 000 EUR.

Škoda ali korist, ki je povzročena s kaznivimi dejanji iz točke (d) člena 3(2), ob upoštevanju pogojev iz člena 2(2) vselej šteje za znatno.

Države članice lahko najvišjo sankcijo najmanj štirih let zapora predpišejo tudi v drugih resnih okoliščinah, opredeljenih v nacionalnem pravu.

4. Kadar je pri kaznivem dejanju iz točk (a), (b) ali (c) člena 3(2) ali iz člena 4 vrednost škode manjša od 10 000 EUR in vrednost koristi manjša od 10 000 EUR, države članice lahko predpišejo tudi nekazenske sankcije.
5. Odstavek 1 ne posega v izvrševanje disciplinskih pooblastil s strani pristojnih organov zoper javne uslužbenice.

Člen 8

Obteževalna okoliščina

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se šteje za obteževalno okoliščino, če je kaznivo dejanje iz člena 3, 4 ali 5 storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ.

Člen 9

Sankcije v zvezi s pravnimi osebami

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, spoznana za odgovorno na podlagi člena 6, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske denarne kazni, lahko pa tudi druge sankcije, kot so:

- (a) odvzem pravice do javnih ugodnosti ali pomoči;
- (b) začasna ali stalna prepoved sodelovanja v postopkih javnega naročanja;

- (c) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;
- (d) uvedba sodnega nadzora;
- (e) prenehanje pravne osebe na podlagi sodne odločbe;
- (f) začasno ali trajno zaprtje poslovnih subjektov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.

Člen 10

Začasno zavarovanje in odvzem

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo začasno zavarovanje in odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5, ter odvzem premoženjske koristi, pridobljene s temi kaznivimi dejanji. Države članice, za katere je zavezujoča Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, to storijo v skladu z navedeno direktivo.

¹ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

Člen 11
Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi vzpostavi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, če:
 - (a) je bilo kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju;
 - (b) je storilec kaznivega dejanja njen državljan.

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi vzpostavi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, če za storilca ob storitvi kaznivega dejanja veljajo Kadrovske predpisi. Vsaka država članica lahko opusti uporabo pravil o pristojnosti, določenih v tem odstavku, ali pa jih lahko uporabi le v posebnih primerih ali pod posebnimi pogoji ter o tem obvesti Komisijo.

3. Država članica obvesti Komisijo, kadar se odloči razširiti svojo pristojnost na kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5, storjena zunaj njenega ozemlja, v vseh naslednjih primerih:
 - (a) storilec je oseba z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju;

- (b) kaznivo dejanje je storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju, ali
- (c) storilec je njen uradnik, ki deluje v okviru svoje uradne dolžnosti.

4. V primerih iz točke (b) odstavka 1 države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da izvajanje njihove pristojnosti ni pogojeno s tem, da se pregon lahko začne le na podlagi prijave žrtve v kraju, v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali ovadbe s strani države, v kateri je bilo to dejanje storjeno.

Člen 12

Zastaralni roki za kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo zastaralni rok, v katerem je v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3, 4 in 5 po njihovi storitvi na voljo dovolj časa za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe, da se navedena kazniva dejanja učinkovito obravnavajo.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da je po storitvi kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, ki se kaznujejo z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, na voljo vsaj pet let za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice določijo zastaralni rok, ki je krajši od petih let, a ne manj kot tri leta, če se zastaranje v primeru posameznih dejanj lahko pretrga ali začasno preneha teči.
4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izvršitev:
- (a) sankcije več kot enega leta zapora ali pa
 - (b) sankcije zapora v primeru kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora,
- na podlagi pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje iz člena 3, 4 ali 5 najmanj pet let od datuma pravnomočne sodbe. To obdobje lahko zajema večkratno podaljšanje zastaralnega roka zaradi pretrganja ali začasnega prenehanja teka zastaranja.

Člen 13

Izterjava

Ta direktiva ne posega v izterjavo:

- (1) neupravičeno izplačanih zneskov v zvezi s storitvijo kaznivih dejanj iz točke (a), (b) ali (c) člena 3(2) ali iz člena 4 ali 5, na ravni Unije;
- (2) neplačanega DDV v zvezi s storitvijo kaznivih dejanj iz točke (d) člena 3(2) ali iz člena 4 ali 5, na nacionalni ravni.

Člen 14

Povezava z drugimi pravnimi akti Unije, ki se uporabljajo

Uporaba upravnih ukrepov, kazni in glob, kot so določeni v pravu Unije, zlasti tistih v smislu členov 4 in 5 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95, ali v nacionalnem pravu, sprejetem v skladu s posebno obveznostjo po pravu Unije, ne posega v to direktivo. Države članice zagotovijo, da kazenski postopki, uvedeni na podlagi nacionalnih predpisov za izvajanje te direktive, ne vplivajo neugodno na pravilno in učinkovito uporabo upravnih ukrepov, kazni in glob, ki jih ni mogoče enačiti s kazenskim postopkom in ki so določeni v pravu Unije ali nacionalnih izvedbenih predpisih.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 15

*Sodelovanje med državami članicami in Komisijo (OLAF)
in drugimi institucijami, organi, uradi ali agencijami Unije*

1. Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah države članice, Eurojust, Evropsko javno tožilstvo in Komisija v okviru svojih pristojnosti sodelujejo med seboj v boju proti kaznivim dejanjem iz členov 3, 4 in 5. Komisija in, kadar je ustrezno, Eurojust v ta namen zagotovita tehnično in operativno pomoč, ki jo pristojni nacionalni organi potrebujejo za lažje usklajevanje svojih preiskav.

2. Pristojni organi v državah članicah lahko v okviru svojih pristojnosti izmenjujejo informacije s Komisijo, da se lažje ugotovijo dejstva in zagotovi učinkovito ukrepanje proti kaznivim dejanjem iz členov 3, 4 in 5. Komisija in pristojni nacionalni organi v vsakem posameznem primeru upoštevajo zahteve po zaupnosti in pravila o varstvu podatkov. Brez poseganja v nacionalno pravo o dostopu do informacij lahko država članica v ta namen pri zagotavljanju informacij Komisiji določi posebne pogoje za uporabo informacij s strani Komisije ali druge države članice, ki se ji navedene informacije posredujejo.

3. Računsko sodišče in revizorji, pristojni za revizije proračunov institucij, organov, uradov in agencij Unije, ustanovljenih v skladu s Pogodbama, in proračunov, ki jih upravljajo in revidirajo institucije, OLAF in drugim pristojnim organom razkrijejo vsakršno dejstvo, ki ga odkrijejo pri opravljanju svojih nalog in ki bi ga lahko opredelili kot kaznivo dejanje iz člena 3, 4 ali 5. Države članice zagotovijo, da enako storijo tudi nacionalni revizijski organi.

Člen 16

Nadomestitev Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti

Konvencija o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995 ter njeni protokoli z dne 27. septembra 1996, 29. novembra 1996 in 19. junija 1997 se za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, nadomestijo s to direktivo, z učinkom od... [2 leti po datumu sprejetja te direktive].

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Konvencijo štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 17

Prenos

1. Države članice najpozneje do... [2 leti po datumu sprejetja te direktive] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov. Države članice te predpise uporabljajo od ...[2 leti po datumu sprejetja te direktive].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice vključijo tudi določbo, da se za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, sklicevanja na Konvencijo, ki jo nadomešča ta direktiva, v obstoječih zakonih in drugih predpisih štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 18

Poročanje in ocena

1. Komisija do ... [4 leta po datumu sprejetja te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kakšnem obsegu so države članice sprejele ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo.

2. Brez poseganja v obveznosti poročanja, določene v drugih pravnih aktih Unije, države članice Komisiji vsako leto posredujejo naslednje statistične podatke o kaznivih dejanjih iz členov 3, 4 in 5, če so ti na voljo na centralni ravni v zadevni državi članici:
 - (a) število začetih kazenskih postopkov, število opuščenih kazenskih postopkov, število postopkov, ki so se končali z oprostitvijo, število postopkov, ki so privedli do obsodbe, in število postopkov, ki še potekajo;
 - (b) izterjane zneske po koncu kazenskega postopka in ocenjeno škodo.
3. Komisija do ... [7 let po datumu sprejetja te direktive] ter ob upoštevanju poročila, predloženega na podlagi odstavka 1, in statistike držav članic, predložene na podlagi odstavka 2, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, kako nacionalno pravo za prenos te direktive učinkuje na preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije.
4. Komisija do ... [5 let po datumu sprejetja te direktive] ter na podlagi statistike, ki so jo posredovale države članice na podlagi odstavka 2, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, potem ko ob upoštevanju splošnega cilja – okrepiti zaščito finančnih interesov Unije – oceni, ali
 - (a) je prag iz člena 2(2) ustrezen,
 - (b) so določbe glede zastaralnih rokov iz člena 12 dovolj učinkovite in

(c) ta direktiva učinkovito obravnava primere goljufije pri javnem naročanju.

5. Poročilom iz odstavkov 3 in 4 se po potrebi priloži zakonodajni predlog, ki lahko vključuje posebno določbo o goljufijah pri javnem naročanju.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 20

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik